

Glasilo župa Ličkog Osika i Široke Kule
GODINA IX * BROJ 25 * TRAVANJ * 2018. * 10 kn

PROVIDOST

*Uskrsnu Isus doista!
Sretan Uskrs!*

RIJEČ ŽUPNIKA

PREĆ. LUKE BLAŽEVIĆA

Draga braćo i sestre!

O, kad bi svi katolici ovoga Uskrsa nanovo otkrili veličinu i ljepotu nedjelje kao proslave Dana Gospodnjega, kao dana koji ima svoj izvor i začetak na prvo usksrsno jutro!

O, kad bi katolicima nedjelja opet postala sveti Dan poćinka, molitve, obiteljskoga i bratskoga zajedništva te neizostavnoga sudjelovanja u svetoj misi! Bio bi to neprocjenjiv doprinos promjenama i boljitu za kojim toliko čeznemo u ovoj našoj čudnoj državi, kao i na čitavom planetu.

Možemo li graditi bolje društvo ignorirajući nauk Crkve? Kako iščekivati Uskrs birajući Barabu? Za koje se mi to vrijednosti zalažemo ako želimo odstraniti tu velebnu građevinu sazdanu na Petrovoj stijeni, te kakav ishod možemo očekivati za svoje spasenje?

I u ovo usksrsno vrijeme svjedoci smo kako nas Barabe vode, kako oni to kažu, u "bolju budućnost" gdje nema Krista i njegove Crkve, ali gdje postoje udruge za "ravnopravnost"!!!

Iz definicije, prema kojoj svaki narod ima vlast kakvu zaslužuje, postavlja se ozbiljno pitanje tko je u ovom kontekstu stvarni Baraba?

Kakav je smisao trošenja energije na relativno mali broj egzekutora, dok nalogodavci čuče u nama samima.

Bas sada, u vrijeme Uskrsa, pozvani smo birati Krista, kako bi ON zaživio u nama te tako bismo osposobili i svoj razum za donošenje dobrih odluka koje izravno utječe na budućnost nas samih, osobito na budućnost naše djece.

Djelotvorno sudjelovanje u sv. misi, u kojoj bismo bili pripravni svaki put se pričestiti, katolicima bi zapalilo srce, vratilo tako često izgubljenu nadu i spasilo ih od očaja. Iskreno i proživljeno slavljenje nedjelje vratilo bi smiješak na lice zaplakanima i razočaranima, darovalo bi mir preplašenim srcima u nemirnim vremenima, obasjalo bi put koji vodi k istinskoj sreći ovdje na zemlji, u civilizaciji ljubavi, te otvorilo perspektivu blažene vječnosti, koja je ondje "gore, gdje Krist sjedi s desna Bogu" (Kol 3, 1), kao "Prvorodenac od mrtvih" (Kol 1, 18) kao "prvorodenac među mnogom braćom" (Rim 8, 29).

Vi, dragi čitatelji, koji ćete čitati ove retke i slaviti Uskrs na pravi način, nemojte ostati pasivni, ravnodušni, mlaki... Vi se "istoga časa dignite" i krenite, postanite "istoga časa" gorljivi svjedoci Isusa Krista i njegova evanđelja. Učinite sve da se poveća broj katolika koji će nedjeljom sudjelovati u svetoj misi i pričešćivati se. Ako se to ne dogodi, ništa se neće lijepo dogoditi. Ništa se neće promijeniti, nego ćemo i dalje čamiti u tami i čeznuti za tim da nam bude bolje. To bolje postoji. Ono je moguće, jer je Isus iz ljubavi prema nama umro i uskrsnuo. To bolje postoji i nadohvat nam je ruke. Potrebno je samo slijediti Isusov put - put ljubavi...

Dok vam pružamo ovaj novi broj Providnosti i želimo SRETAN USKRS, želimo vas ohrabriti za ustrajan hod tim putem našega Gospodina. Dovedite i vratite na njega i mnoge koji su zalutali...

Uvijek s vama na putu Krista Spasitelja i Uskrsloga,

Vaš župnik,
preć. Luka Blažević

IMPRESSUM

Odgovorni urednik:

Luka Blažević

Glavni urednik:

Tomislav Klarić

Broj uredili:

Ivan Nekić

Ivana Đapić

Milica Jerković

Draženko Tomić

Jure Robert Nikšić

Đani Findrik

Tihomir Starčević

Lektura:

Prof. Katica Marković

Nakladnik:

Župa sv. Josipa Lički Osik
53201 Lički Osik

Tel. ++385-53-672-480

Fax.: ++385-53-639-257

email:

luka.blazev@gmail.com

Žiro račun župe:

IBAN

HR0323400091100145366

OIB 36093029456

Tisak: Alfa-comerce,

Zagreb

SADRŽAJ

Korizmeno-uskrsna poruka našeg biskupa	2
Poruka naših biskupa o Istanbulskoj konvenciji	4
Dan života	7
Svjetski dan bolesnika	8
Korizmeni susret svećenika	9
Korizmeno hodočašće u katedralu	10
Vjeronomučna olimpijada	11
Seminar za prosvjetne djelatnike	12
Biskupijski susret pastoralnih vijećnika	13
Tri kralja – Blagoslov župnog stana	14
Svićećica	15
Sveti Blaž	16
Susret Kuljana na svetoj misi	17
Stepinčevo u Širokoj Kuli	18
Tribina: Odgoj djece i mladih	19
Proslava sv. Josipa u našoj župi	20
Radovi naših učenika	21
Cvjetnica	22
Svjedočanstvo hajdukovca Tome Bašića	23
Darovi za crkvu	24

KORIZMENO-USKRSNA PORUKA NAŠEGA BISKUPA MONS. ZDENKA KRIŽIĆA

Draga braćo i sestre!

Započinjemo milosno kozmerno vrijeme kao pripravu za najveći kršćanski blagdan Uskrs. Bog nas poziva da mu se u tom vremenu više otvorimo kako bi nas ispunio svojim božanskim životom te naš duh osnažio u borbi s protivštinaima života koje se ne mogu izbjegići. One su naša trajna kušnja ali i trajna prijetnja da nam život učine tjeskobnim i nesretnim.

Za mudrog Joba čovjekov život na zemlji je borba, rat (usp. 7,1). U toj borbi nitko ne pobjeđuje uvijek. Bude i puno poraza i izgubljenih bitaka. Svaki poraz donosi mogućnost da se izgubi nada, da se završi u razočaranjima i klonućima. Bez jakog duha nema uspjeha u životu. Svi znamo što znači kada se za nekoga kaže da je klonuo duhom. Time se hoće reći da je osoba upala u prazninu života, u tjeskobu, u beznađe. Život joj je u tami iz koje ne vidi izlaz. A izlaza uvijek ima.

U Novom zavjetu za deformiran čovjekov duh postoji i naziv: „duh bolesti“ (Lk

13,11). Ovo se ne odnosi na osobe psihički poremećene, nego i na neke fizičke bolesti. Međutim, može se odnositi i na osobe koje „njeguju“ neke svoje „bolesti“ da bi po njima imale određene privilegije i poštede.

To bi se još moglo nazvati duhom lijenosti, tromosti. Tu može biti riječ o osobama koje se razbole od straha da se ne bi razboljele. Naime, to su osobe koje imaju stalnu potrebu uzimati neke lijekove jer se ne osjećaju dobro, a zapravo, ne radi se o fizičkim bolestima. Takve osobe mogu imati u sobi više lijekova nego li neka apoteka i ići će stalno

od liječnika do liječnika, snimiti svaki organ svog tijela, ali im ništa bolje nije, niti im liječnici daju dijagnoze.

Ne radi se tu uvijek o nekim poremećajima koji zahtijevaju bolničko liječenje, nego je potrebno pomoci osobi da se otvori ljubavi. To je lijepo definirao veliki ruski pisac Dostoevski u romanu „Braća Karamazovi“ gdje starac Zosim veli jednoj ženi koju je obuzeo strah od budućnosti i opsесija smrću: „Ljubi i tvoje će opsесije nestati“.

Za neke bolesti ne trebaju lijekovi, nego je potrebno promijeniti duh, odnosno život. Sveti Pavao govori o „duhu robovanja“ (Rim 8,15), „duhu obamrlosti“ (Rim 11,8), o „prijevarnom duhu“ (1Tim 4,1), o „duhu ovog svijeta“ (1Kor 2,12). Sveti Ivan govori o „duhu zablude“ (1IV 4,6) i napominje da se ne vjeruje svakom duhu nego da se provjeravaju duhovi (1IV 4,1). Ovo provjeravanje ne odnosi se samo na provjeru je li nešto od Duha Svetoga ili je od zlog duha, nego da se provjeravaju i ljudski duhovi, tj. kakav je

duh koji nekoga u životu vodi.

U Starom zavjetu imamo na nekoliko mjesta gdje se izrijekom spominje „**Božji zao duh**“ (1Sam 16,14-16; 18,10; 19,9), koji je obuzeo Šaula. Poruka je da je taj duh od Boga bio izvorno dobar, ali ga je Šaul izopačio. Svako dobro može se našim djelovanjem zloupotrijebiti i izopačiti. Znamo kako se i ljubav i prijateljstvo s nekim može, nakon izvjesnog vremena, pretvoriti u mržnju i neprijateljstvo. Stoga je važno provjeravati stanje svoga vlastitog duha nije li se deformirao i završio u nastranosti. U tom smislu je vrlo važno razmišljati nad Božjim pitanjem koje je uputio prvom čovjeku, a to je: „**Gdje si?**“ To pitanje Bog postavlja svima nama tijekom cijelog života. Iterakto je važno zastati i odgovoriti na njega! Važno je imati hrabrosti stati pred Boga i u Božjem svjetlu poznavati sebe. Iskreno, ne površno. Mi smo ono što smo u Božjim očima, ne ono što smo u očima drugih ili u svojim očima. Uvidjeti ponajprije, koje su to naše vrijednosti do kojih držimo i za koje se borimo te, gdje su korijeni našeg nezadovoljstva i tjeskobe? Trošimo li život u nešto što život nije? Možda nam male i nebitne stvari zagorčavaju život, jer propuštamo one važne i bitne?

Za duhovni život je od kaptalnog značenja upoznati svoju vlastitu istinu. Nema

značajnijeg duhovnog života bez toga. Nekada se jako bojimo toga. Najčešće iz razloga što bi priznanje istine zahtijevalo napor promjene života. - Jedan će reći da je nepoznavanje sebe opasno po život. Drugi će nadodati da ni poznavanje sebe nije bezopasno. Naime, neki otkriju svoju istinu, priznaju je, a onda ne znaju što će s njom. Ne vjeruju u moć preobrazbe života. Zato bježe od istine o sebi. Tako se poteškoće ne rješavaju nego samo odgadaju i time postaju još teže. Upoznati sebe je posebna Božja milost. To je znak da Bog u tu osobu ima povjerenja, ima nadu da će osoba nešto poduzeti i popraviti svoje stanje. Zato je važno dopustiti Bogu da nam kaže našu istinu.

Korizma je posebno milosno vrijeme u kojemu smo pozvani provjeriti svoj duh te ga staviti u Gospodinove ruke da nam ga On očisti, obnovi i učvrsti kako nas životne poteškoće ne bi slijmile i da nikada ne klonemo duhom. Bog nam u ovom milosnom vremenu posebno pomaže. Zato nas apostol Pavao na početku Korizme upozorava: „**Evo sad je vrijeme milosti**“. To je vrijeme u kojem Bog posebno izlazi u susret našim prošnjama.

Ali i mi sa svoje strane moramo nešto učiniti na planu ljubavi i služenja, na planu molitve i velikodušnosti, kako slušamo u evanđelju Čiste srijede. Najefikasnija

sredstava za jačanje našeg duha su molitva i djela ljubavi prema svima a napose prema siromašnima i ljudima patnje. Ne dopustimo da nam Korizma bude siromašna ovim vrijednotama. Apostol nas u poslanici Hebrejima poziva: „**Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda**“ (4,7). Primimo k srcu taj Božji poziv, dopustimo mu da oblikuje naše srce i obnovi duh te budemo trajno usmjereni prema dobru. To je istinsko uskrsnuće koje se događa još za života. Život će tako postati ljepši. Ne, da će nestati sve poteškoće, nego nas ni jedna poteškoća neće slijmiti i dovesti do osjećaja besmisla.

Neka ovo korizmeno vrijeme oživi i rasplamti duh u nama da uistinu doživimo stvarnost novog života koji dolazi od Božjeg Duhu, a onda će i Duh koji uskrisi I-susa oživjeti i nas (usp. Rim 8,11) da se u nama nastani život u izobilju koji nam I-sus nudi (usp. Iv 10,10). Želim vam svima da nakon ovog milosnog i zauzetog korizmenog vremena dočekate blagdan Isusova uskrsnuća osnaženiji u duhu, ispunjeniji životom, ojačaniji u vjeri, nadi i ljubavi te poljetniji u velikodušnosti i služenju.

Neka vam Uskrs bude u svemu sretan i blagoslov-ljen.

+Zdenko Križić,
biskup gospičko-senjski

PORUKA HRVATSKIH BISKUPA O ISTANBULSKOJ KONVENCIJI

Bilo koji oblik nasilja nad ljudima, usmjeren protiv žena, djece ili muškaraca, kršćanima je neprihvatljiv i suprotan je Kristovu učenju i crkvenomu nauku. Osim toga, obiteljsko nasilje nije samo privatna stvar, nego i veliki društveni problem, zlo o kojem moramo javno

da štiti od nasilja i da zaštiti žrtve.

U Konvenciji Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, nalaze se takvi i drugi naglasci koje treba promicati, uočavajući da se problemu obiteljskoga nasilja u tome dokumentu

Ipak, dužnost nam je upozoriti i na to da, zbog težine i višeslojnosti problema – jer su žrtve obiteljskoga nasilja najčešće žene i djeca – pitanje zaštite posebno ranjivih skupina ne smije biti podložno nikakvim ideologijama. U tome smislu, izražavamo zabrinutost što se u tako va-

govoriti i učiniti sve da bi ono bilo iskorijenjeno. Na osobit se način svi trebamo založiti za suzbijanje diskrimiranja žena, za uređivanje zakonskih propisa i za učinkovito djelovanje mjerodavnih tijela da nasilje bude spriječeno, a ako se ono dogodi, da se žrtvama osigura pomoć i zaštita. S toga stajališta treba pozdraviti namjere, prijedloge i dokumente koji očituju obvezu države

ne pristupa samo s gledišta kaznenoga prava i progona, nego i s gledišta preventivnoga postupanja. Vidljivo je da postoje i opravdane odredbe koje obvezuju države potpisnice da osiguraju uvjete i sredstva za edukaciju odgovarajućih služba te one koje nalažu osnivanje većega broja skloništa za žrtve, kao i pokretanje promidžbe protiv nasilja u obitelji.

žnome međunarodnom dokumentu (u čl. 3.) pojavljuju neprihvatljive definicije, prema kojima bi trebalo poimati ‘obitelj’, ‘rod’ i ‘rodno nasilje’. Očito je da u Konvenciji navedena definicija ‘roda’ odudara od uvriježenoga shvaćanja da je rod identičan spolu i može biti muški ili ženski. Biti žena ili biti muškarac način je postojanja, a ne tek puki ‘atri-

but” ljudskoga bića. U svojoj poruci Muško i žensko stvori ih! (2014.) jasno smo naglasili da kršćanska antropologija u muškarcu i ženi prepoznaje njihovu različitost, ali i međuupučenost, nadopunjavanje koje je neodvojivo od njihove naravi. Spol i rod usko su i neodvojivo povezani, iznutra međuvisni, moglo bi se reći – dva su lica jedne te iste “ljudske” stvarnosti. Muško i žensko, kako ih je Bog zamislio i stvorio, dva su jednakovrijedna spola, zbog toga i jednakopravna roda, a različitost muškarca i žene nije zaprjeka, već poseban put ostvarenja bračnoga i obiteljskoga zajedništva.

Nasuprot takvomu, duboko utemeljenomu shvaćanju, u Konvenciji se ističe da rod „označava društveno oblikovane uloge, ponašanja, aktivnosti i osobine koje određeno društvo smatra prikladnima za žene i muškarce” (čl. 3 c). Tim određenjem roda Konvencija čini određeni odmak od tradicionalnoga poimanja rodnih uloga koje se u određenoj kulturi oblikuju na temelju spola. To još više dolazi do izražaja, kada se naglašavaju mjere za zaštitu prava žrtava, „bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi kao što su: spol, rod, rasa, boja kože, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, pripadnost nacionalnim manjinama, imovinsko stanje, rođenje, seksualna orientacija, rodni identitet,

dob, zdravstveno stanje, invaliditet, bračno stanje, migrantski, izbjeglički ili drugi status” (čl. 4. st. 3.). Očito je da se u Konvenciji, osobito navodeći pojam ‘rodni identitet’, razlikuje (i razdvaja) spol od roda te se ‘rod’ poimao kao društveni konstrukt, vrlo promjenjiv i načelno neovisan od biološke stvarnosti spola. Osim toga, mišljenja smo da je potpuno pogrešno uzroke nasilja u nekome društvu svesti samo na tzv. rodnu uvjetovanost. To je vrlo pojednostavljeni gledanje koje zanemaruje niz drugih uzroka.

Naša zabrinutost tim je veća što Konvencija, nakon ratifikacije, postaje dijelom pravnoga poretka na području njezine primjene te ostaje nejasno koji bi bio doseg tih definicija. Osobito ostaje nejasno tko će tumačiti pojmove „rodni identitet”, i „nestereotipne rodne uloge”, kao i obvezu država potpisnica da, kada je to primjерeno, poduzmu potrebne korake „kako bi nastavne materijale o pitanjima kao što su: ravnopravnost žena i muškaraca, nestereotipne rodne uloge, uzajamno poštovanje, nenasilno rješavanje sukoba u osobnim odnosima, rodno utemeljeno nasilje nad ženama i pravo na osobni integritet, prilagođeno razvojnim sposobnostima učenika, uključile u redovni nastavni plan i program i na svim razinama obrazovanja” (čl. 14.). Smatramo da se na taj način oduzima pravo roditeljima na

odgoj djece u skladu s vlastitim kršćanskim uvjerenjima, a vjerskim zajednicama pravo da poučavaju u skladu sa svojim učenjem. Konvencija tako dovodi u pitanje pravo na vjersku slobodu, koja je jedno od temeljnih ljudskih prava u svakome demokratskom društvu.

Želimo istaknuti i vrlo problematičan tekst Konvencije koji predviđa da će države potpisnice „poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da pravila povjerljivosti koja su unutarnjim pravom nametnuta određenim stručnim osobama ne predstavljaju prepreku za mogućnost prijavljivanja, pod odgovarajućim uvjetima, nadležnim organizacijama ili tijelima ako imaju opravданoga razloga vjerovati da je počinjeno teško djelo nasilja obuhvaćeno područjem primjene ove Konvencije i da se mogu očekivati daljnja teška djela nasilja” (čl. 28.). Mišljenja smo da, umatoč svim poteškoćama, zaštita žrtve ne smije zahtijevati izravnu povrјedu profesionalne tajne, jer to otvara širok prostor nepovjerenju prema osobama koje rade sa žrtvama obiteljskoga nasilja, a osobito prema obiteljskim savjetnicima i terapeutima te vjerskim službenicima.

Za katoličke svećenike to je dodatno neprihvatljivo, jer Konvencija na taj način izravno zadire u područje isповједne tajne i krši temeljna prava vjerske slobode, osobito zajamčena

međunarodnim Ugovorom između Republike Hrvatske i Svetе Stolice. Slobodni smo podsjetiti da odredbe Konvencije o profesionalnoj tajni, a time i ispovjednoj, ne mogu dovesti u pitanje odredbe međunarodnoga prava i drugih propisa kojima se jamči nepovrjedljivost ispovjedne tajne, odnosno prema kojima su ispovjednici izuzeti od obveze da moraju prijaviti kaznena djela koja se progone po službenoj dužnosti, ako su za njih doznali tijekom obnašanja svoje službe. To, uostalom, priznaje i sama Konvencija, kada na drugome mjestu ističe da ona „ne utječe na obveze koje proizlaze iz drugih međunarodnih instrumenata“ (čl. 71.) te tako protuslovi samoj sebi i dodatno otkriva svoju nedrečenost.

Ne možemo se stoga oteti dojmu da se potiho, nedovoljno pojašnjениm pojmovima, na mala vrata uvodi rodna ideologija u naše društvo. Konvencija, naime, na prikriven način, uvodi novo poimanje ljudske spolnosti koje zadire u sam ustroj osobe. Prema onome što zastupa rodna ideologija, muški i ženski rod više nije utemeljen na biološkom spolu, nego se razvija unutar određenoga društvenog konteksta te kao takav podliježe različitim socijalnim i drugim utjecajima te dva roda, muški i ženski, nisu više čovjeku prirodno

urođeni, već su mu na neki način nametnuti. U tom smislu, ne zanemarujući činjenicu „da na oblikovanje našeg bića, bilo muškog bilo ženskog, nemaju utjecaj samo biološki ili genetski čimbenici, nego također mnogi elementi vezani uz temperament, obiteljsku povijest, kulturu, proživljena iskustva, stečeno obrazovanje“ (AL 286) kao i druge okolnosti koje iziskuju napor prilagodbe, želimo još jedanput naglasiti „da ne možemo odvajati ono što je muško i ono što je žensko iz Božjeg djela stvaranja, koje

javna rasprava u hrvatskome društvu te da se u otvorenome razgovoru razmotre sve nedoumice koje ona ostavlja, kako bi se izbjegle dugoročne štetne posljedice, osobito u zakonodavnome i obrazovnome sustavu te time i posljedice za cijelokupno hrvatsko društvo. Uostalom, nositelji javnih vlasti, i bez ratifikacije Istanbulske konvencije u Hrvatskome saboru, pozvani su u nacionalno zakonodavstvo ugraditi najviše standarde zaštite od obiteljskoga nasilja i nasilja prema ženama i djeci te osigurati učinkovitu preventiju promičući jednakost ljudskoga doštovanja žena i muškaraca.

Nadamo se da će se ova naša razmišljanja primiti u duhu dobromjernosti kojim su pisana te potaknuti sve ljude otvorene istini, kojima je stalo do naše domovine, na kritičko preispitivanje prijedloga o poboljšavanju sustava obrazovanja, o zakonskim odredbama koje se tiču obitelji kao i o Konvenciji Vijeća Europe o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Moleći snagu Duha Svetoga onima koji o tim važnim pitanjima odlučuju, na sve zazivamo Božji blagoslov.

U Zagrebu, 30. studenoga 2017.
na blagdan sv. Andrije, apostola

prethodi svim našim odlukama i iskustvima i gdje postoje biološki elementi koje je nemoguće ignorirati“ (AL 286). S druge strane, svjesni smo i da se previše krut pristup zdravoj „razmjeni“ poslova može pretvoriti u preterano naglašavanje muškosti i ženskosti koje one mogućava ravnopravnost spolova, a djecu i mlade ne odgaja za istinsku uzajamnost koja je utkana u stvarne okolnosti bračnog života (usp. AL 286).

Pozivamo stoga da se o ratifikaciji te Konvencije otvari

BISKUPIJSKI CARITAS OBILJEŽIO DAN ŽIVOTA

Djelatnici Caritasa Gospočko-senjske biskupije tradicionalno su u nedjelju

4. veljače posjetom porodnim odjelima Općih bolnica na prostoru Gospočko-senjske biskupije obilježili Dan života.

ske biskupije Gospicu i Ogulinu obilježili Dan života. U jutarnjim satima djelatnici Caritasa na čelu s tajnikom biskupijskog Caritasa Katom Matanić posjetili su u ranim jutarnjim satima porodni odjel Opće bolnice Gospic, a u podnevnim satima isti odjel Opće bolnice i bolnice branitelja Domovinskog rata Ogulin.

Tom prilikom je voditeljica biskupijskog Caritasa Kata Matanić zajedno s osobljem bolnica obišli nazočne porodilje i trudnice. Osim što im je zahvalila što su izabrale život, voditeljica Caritasa je majke darovala prigodnim poklonima, voćem i sokovima za majke i novčanim prilogom u iznosu od 500 kuna po djetetu. Poklon pakete, toplu riječ i razgovor su dobine i trudnice koje ovih dana očekuju porod. Na darovima je zahvalilo medicinsko osoblje obaju bolnica a u Ogulinu i ginekolog dr. Stanislav Rupčić. Inače u Gospicu su darovane 4 porodilje i dvije trudnice a u Ogulinu dvije porodilje. Ovim tradicionalnim akcijama darivanja Gospočko-senjska biskupija i biskupijski Caritas na djelu pokazuju svojim akcijama da promoviraju život i pomoći mlađima koji se za njega odlučuju.

GSB

Lički Osik * Široka Kula

SVJETSKI DAN BOLESNIKA

Opću bolnicu u Gospiću po-
hodio je 13. veljače go-
spičko-senjski biskup Zdenko Križić povodom Svjetskog dana bolesnika. Prije mise biskup se susreo s ravnateljicom Opće bolnice mr. Sandrom Čubelić, dr. med., koja je biskupa upoznala s radom bolnice, dosadašnjim djelovanjem kao i s budućim planovima i projektima unapređenja pružanja što kvalitetnije skrbi bolesnicima. Zatim je biskup u pratnji ravnateljice i medicinskog osoblja, obišao odjel interne medicine gdje se susreo s bolesnicima kojima je dao riječ ohrabrenja u nošenju s tjelesnim patnjama.

Nakon susreta s bolesnicima, biskup je u koncelebraciji gospičkog župnika Marija Vazgeča, ravnatelja Caritasa vlč. Luke Blaže- vića i biskupova tajnika vlč. Mišela Grgurića slavio misu za bolesnike i sve osoblje bolnice.

Okupljenim liječnicima, medicinskim sestrama i bo-

lesnicima biskup je u propovijedi predstavio je Bartimeja, slijepca od rođenja, koji nije bio razumljiv društvu u kojemu je živio. „On Isusa nije poznavao, ali kada je čuo za njega htio je da ga Isus izligeći. Mnogi oko njega pokušali su ga ušutkati, ali njegov glas došao je do Isusa. Tada oni koji su ga ušutkivali sokolili su ga i pozvali da dođe k Isusu. Kao da mnogi ne prepoznaju patnje ljudi do sebe, ali kada nam je sve dobro oni nam nude svoju pomoć. Bartimeja je spasila njegova vjera. U patnjama nam je Bog još bliži. Možemo slobodno reći da su bolnice sveta mjesta, jer tu ima mnogo patnje. Ali nisu patnici samo u bolnici, ima ih na mnogim mjestima. Mi smo ti koji moramo pokazati suošćeće za ljudske patnje. Možemo imati zdrave tjelesne oči, ali ako nemamo oči srca i duše, onda nećemo uočiti patnike koji se nalaze u našoj bližini. Sv. Majka Terezija re-

kla je da u Indiji mnogi umiru zbog raznih bolesti, ali oni kojima se pruži ljubav u posljednji trenucima njihova života umiru s osmijehom na licu, premda njihova patnja nije nestala. Neka nam Bog udjeli tu milost da očima srca prepoznamo bolesne i patnike da im u ljubavi možemo pomagati", poručio je biskup Križić.

U obilježavanje Svjetskog dana bolesnika uključio se i Caritas Gospičko-senjske biskupije.

Ravnatelj Caritasa vlč. Luka Blažević zajedno sa svojim djelatnicima pohodio je 12. i 13. veljače većinu ustanova koje skrbe o ljudima treće životne dobi na prostoru Gospičko-senjske biskupije. To su Domovi za stare u Otočcu, Udbini, Gospiću i Ogulinu te ih tom prilikom darivao voćem, sokovima i pekarskim proizvodima. Pri posjetu Domu za stare i nemoćne Biskup Srećko Badurina u Ogulinu vlč. Blažević je u društvu ravnateljice Nataše Vučković prenio korisnicima doma riječi nade i radosti povodom proslave Svjetskog dana bolesnih rekavši da Crkva želi pokazati skrb za svoje pripadnike treće životne dobi koji su najranjiviji.

IKA

KORIZMENI SUSRET SVEĆENIKA

U ponedjeljak 9. veljače u 10 sati u gospočkoj katedrali započeo je korizmeni susret svećenika. Svećenike je vodio kroz pokorničko bogoslužje vlč. Jakov Rađa. Prisutna su oba biskupa: ordnarij mons. Zdenko Križić i biskup u miru mons. Mile Bogović. Svećenici su se mogli osobno isповједiti nakon ispita savjesti što je većina od njih i učinila.

ljenje u Svetom Pismu. A otac u Starom Zavjetu blagoslovilje sinove. Otac svoj identitet pokazuje u blagoslovu: on je onaj koji daje blagoslov a sin prima. U priči o izgubljenom sinu otac dočekuje odlutalog sina sa zagrljajem. Stariji sin ga ne prizna bratom nego ga naziva. "Ovaj tvoj sin!" Ali otac ističe da je bio mrtav i oživje. U našim propovije-

nog dara. Svećenici su izabrani da daju pravu mjeru u pravo vrijeme od primljennog dara. Svećenik je tako razuman čovjek, vjeran i razborit. Abraham je vjeran jer ne odstupa od Božje riječi. U našem propovjeđanju nije u igri naša kvaliteta, naš trud, nego Božji dar. Ako ne postanemo kontemplativci, uronjeni u Boga, naši će plodovi biti

Drugi dio susreta nastavljen je u biskupiji. Ovdje je održao uvodno predavanje na temu "Svećenik kao duhovni otac i pastir" također vlč. mr. Jakov Rađa. Počeo je idejom Katarine Sijenske: "Ako ćemo biti ono što trebamo biti onda ćemo zapaliti svijet". Svećenici kao duhovni očevi imaju uteme-

dima 7% je sadržaj, 38% boja glas a 55% neverbalna komunikacija. Mi se trudimo da predamo sadržaj. Međutim Isus ističe "Sve je meni predao Otac moj". On od toga daje učenicima. Dakle, u pitanju je primanje i davanje. Postavljeni smo da u pravo vrijeme dajemo ono što smo primili. To nas opušta jer smo u službi primlje-

kratkotrajni. Kard. Stepinac je bio uronjen u Boga pa odatle njegova snaga u teškim vremenima. Ne možemo dati ono što nemamo: zato je rast u osobnoj vjeri najbolji put da budemo vjerni upravitelji povjerenih dobara. Ovo su misli iz predavanja vlč. Jakova Rađe. Nakon predavanja razvila se diskusija. [Župa Slunj](#)

KORIZMENO HODOČAŠĆE U NAŠU KATEDRALU

U subotu 3. ožujka 2018. uoči 3. korizmene nedjelje u gospičku katedralu Navještenja BDM hodočastili su vjernici Gospičkog i Otočkog dekanata predvođeni svojim župnicima. Misno slavlje predvodio je biskup mons. Zdenko Križić, u zajedništvu s gospičkim dekanom mons. Marinkom Milicevićem i otočkim dekanom mons.

mr. Tomislavom Šporčićem i svećenicima ovih dekanata.

U propovijedi o milosrdnom ocu biskup Križić istaknuo je: „Tri lika obilježavaju ovu prispolobu:

mlađi sin, stariji sin i Otac. U ocu Isus predstavlja Boga, nebeskog Oca, i njegov odnos prema čovjeku i onda kada je grešnik. U prispolobi se jasno vidi da je obitelj dobrostojeća jer imaju i sluge. Ne oskudijevaju ničim bitnim. Usprkos svemu tome mlađi sin u jednom trenutku traži od oca dio baštine za sebe jer on bi se htio osamostaliti, odvojiti. Pokazuje da nije zadovoljan u očevoj kući, ali ne kaže zbog čega nije zadovoljan.

Negdje u dalekom kraju mu se na početku čini da su se svi njegovi snovi ispunili. Sav njegov život postaje zabava, gozbe, djevojke, i sl. Dok su mu još bili džepovi

puni imao je prijatelja i obvezatelja koliko je htio. Svi mu laskaju, hvale ga i obilato koriste. Ali se džepovi brzo ispraznije. Ovako besmislenom životu kraj dođe brže nego se misli. Najednom on ostade sam, nema nigdje nikoga od tolikih koji su mu bili tobože prijatelji. On počinje umirati od gladi, ali nikoga da mu išta pruži.

Svi sada vjerojatno govore: tko mu je kriv kad je budala. Potvrđuje se istina da te prvo odbace oni koji su te naveliko iskoristavali. Da nekako preživi on postaje sluga jednom žitelju u onom kraju kojemu čuva svinje. Međutim i tu živi samo jad i bijedu. Nitko mu ne pruža niti ono što jedu svinje. Od tolikog društva s kojima je organizirao bezbroj slavlja i užitaka, sada se nitko za njega ne zanima. On više nikomu ne treba. To je tajna zla. Tamo gdje osoba grijesi tu će i ispaštati.

Iz svega vidimo kako obitelj može biti dobra, uistinu kršćanska, a dijete odluta, zaglibi u nekom zlu. Sve je to

moguće. Međutim, istina je i to da ako su roditelji bili uzorni, oni su u srcu djeteta trajni zov da se vrati na pravi put. Prije ili kasnije roditeljski glas će u njemu pobijediti. Zadivljuje način na koji otac prima sina. Nema niti jedne riječi ukora. Otac zna da to nije potrebno. On zna da je sinu sada sve jasno i ne želi ga koriti.

To je ta Božja ljubav koju nam nije uvijek lako razumjeti i u nju se uvjeriti. Otac organizira slavlje na koje poziva prijatelje i susjede. On se sina ne stidi. On gleda kako da sinu čim povrati dostojanstvo djeteta koje je sin izgubio prema ocu, ali ne otac prema njemu. Čini nam se da bi reakcija „normalnog“ oca trebala biti da određeno vrijeme skriva sina zbog sramote koju je navukao na očevu kuću, zbog ugleda koji mu je zbog njega narušen, ali ovaj otac čini sve suprotno. On poziva goste da vide sina, sretan što se on vratio.

Evo to je slika našega Boga. Takav je Bog prema nama i onda kada odlutamo. Nažlost, pre malo smo svjesni ove istine“ zaključio je biskup Križić.

Nakon svete mise hodočasnici su nastavili druženje s biskupom u dvorani Carića.

Župa Gospic

VJERONAUČNA OLIMPIJADA U GOSPIĆU

U osnovnoj školi dr. Jure Turića u Gosiću održana je 9. ožujka vjeronaučna olimpijada za vjeroučenike osnovnih i srednjih škola s prostora Gospicke-senjske biskupije. Nastupilo je 20 ekipa iz osnovnih škola te osam srednjoškolskih ekipa, s ukupno 112 natjecatelja uz 28 mentorova. Prije početka natjecanja održan je kraći duhovni i umjetnički program uz nastup školskog zbora kao i folklorne skupine škole domaćina.

Sudionike je na početku poz-

religijama. Neka i ova olimpijada bude u cilju jačeg približavanja među kršćanima i da bude mali kamenić u jedinjenja kršćana", zaključio je vlč. Turkalj. Sudionicima su se obratili domaći ravnatelj škole Ivica Radošević, gospicke gradonačelnik Karlo Starčević, domaći župnik Mario Vazgeč te na kraju umirovljeni gospicko-senjski biskup Mile Bogović, koji je terminološki objasnio pojам dijaloga koji je nastao iz grčke riječi logo koja znači sklad, mudrost i

županijskog stručnog vijeća za osnovne i srednje škole Ivona Rendulić, dok je značaju ulogu imala i tajnica KU s. Robertina Medven. Nakon provedenih pisanih testova, tombole i milijunaka kod osnovnih škola pobijedila je OŠ Zrinskih i Frankopana iz Otočca, ispred Prve osnovne škole Ogulin, dok je treće mjesto osvojila također Prva osnovna škola Ogulin, PŠ Bernarda M. Luketića iz Zagorja Ogulinskog. Kod srednjih škola pobijedila je Gi-

m-
na-
zija

dravio predstojnik Katehet-skog ureda vlč. Nikola Turkalj koji je poručio da je ovo 18. godina kako biskupija organizira vjeronaučnu olimpijadu. „Kršćani na putu dijaloga“ je tema čiji je interes nastao nakon Drugoga vatikanskog koncila kada počinje jači dijalog s drugim kršćanskim i nekršćanskim

pamet za razliku od dijaboličkog koji znači nesklad, nemir i koji ima sotonski predznak. Zaključio je da nam je dužnost da budemo na putu Crkve.

Predsjednica povjerenstva za srednje škole, ujedno i članica državnog povjerenstva, bila je Ana Stipetić, a za osnovne škole predsjednica

Bernardina Frankopana iz Ogulina ispred Srednje škole Slunj i Srednje škole Senj. Svi sudionici vjeronaučne olimpijade posjetili su gospicku katedralu Navještenja BDM o kojoj im je govorio generalni vikar biskupije mons. mr. Marinko Milicević, te Muzej Like.

IKA

SEMINAR ZA PROSVJETNE DJELATNIKE

U pastoralnom centru Marije Majke Crkve na Plitvicama održan je u organizaciji Katehetskog ureda duhovni susret djelatnika u odgoju s područja biskupije. Susret je okupio je preko dvadeset nastavnika, vjeroучitelja, odgajatelja i ravnatelja, a središnji gost i predavač je bio salezijanac don Mihovil Kurkut koji je govorio o žurnosti odgoja u našem društvu i stavu kršćana, te odgovoru don Bosca i salezijanaca na odgojne izazove. Molitveni uvod održao je predstojnik Katehetskog ureda biskupije preč. Nikola Turkalj. Don Mihovil Kurkut je u svom prvom obraćanju poručio: "Živimo u vremenu jake duhovne i tehničke transformacije društva kada temeljne vrijednosti postaju ekonomija i novac. Motor društva postaje zarada na što ne postaju imuni niti neki dijelovi crkve. Nameće se nove vrijednosti pri čemu je važno biti poznat i imati puno sljedbenika" - istaknuo je don Mihovil, te napisao da se katolici na njih

moraju prilagoditi ili će izumrijeti. Čovjek je najveće bogatstvo i potrebno je stalno ulaganje u njega, po čemu je prosvjetarski posao najvažniji i najplemenitiji. Našu djecu treba naučiti da znaju svoje prednosti i vrijednosti. Problem nastaje što smo mi prvaci u kukanju, ogovaranju i varanju, a djeca preuzimaju navike odraslih. Osim toga mlade nam odgajaju i mediji. Naš stav treba biti dijalog, otvorenost, sloboda i ljubav pri čemu je važno svjedočanstvo osobnog života. Nažalost, često se držimo forme, a ne sadržaja. Papa Benedikt XVI. istaknuo je da je odgoj najveća potreba današnjeg vremena s ciljem da postanemo sol zemlje i svjetlo svijeta, zaključio je don Mihovil Kurkut. U raspravi se ukazalo na činjenicu da Bog djeluje kroz naša srca, a promjene nastaju onda kada mi Bogu dopustimo da djeluje i čini čuda.

U drugom predavanju don Mihovil je govoreći o Don Boscovom odgoju istaknuo tri glavna principa: razum,

vjeru i ljubaznost. Odgajanje treba biti slobodno, uz motivaciju, bez prisile, a kod manifestiranja ljubavi treba stalno prezentirati ljubaznost. Odgoj traži strpljenje, a preventivni sustav traži više truda i muke od represivnog sustava. Osobine odgajatelja trebaju biti profesionalnost, srčanost i istinitost, nikako prostranost. Temelj odgojne revolucije kod don Bosca je pokazati ljubav svojim stavom i životom. Odgoj je stvar srca, a samo Bog može otključati to srce s isповijedi i euharistijom, zaključio je svoje predavanje don Mihovil Kurkut. Jednodnevni duhovni susret odgajatelja završio je sv. misom u kapeli Marije Majke Crkve koju je predslavio don Mihovil u suslavljaju s predstojnikom Turkaljem. U homiliji je poručio da sebe predstavljamo drugima svojim stavom i svjedočenjem a ne narcisoidnošću. Našu župu je predstavljala pastoralna vijećnica i odgojiteljica u vjeri Đurđa Štimac.

BISKUPIJSKI SURET ŽUPNIH PASTORALNIH VIJEĆA

U nedjelju 18. ožujka na Udbini je u Crkvi hrvatskih mučenika održan biskupijski susret župnih pastoralnih vijeća Gospicko-senjske biskupije koji je okupio oko dvije stotine vijećnika zajedno sa svojim župnicima. „Ovim susretom želimo dati posebno značenje vašoj službi jer vas vidimo kao zahtjevne i uzorite kršćane,“ poručio je nazočnim članovima biskup Križić te u svom obraćanju istaknuo značaj molitve. Nebo se otvara kada se iskreno moli, a sam Isus što je bio izložen većoj patnji jače je molio. Snaga neba dolazi snagom molitve, a ako želi biti autentična mora nam mijenjati život.

Molitva je borba između prihvaćanja i odbijanja volje Božje. Molitva nije ono što je manje zahtjevno i ono što nam odgovara, već ono što od nas traži promjenu života. Bit molitve nije izbjegći križ već ostati vjeran Bogu do kraja. Volja Božja nije uvijek patnja ili križ jer Bog želi da budemo sretni više od nas samih. Biti uslišan ne znači uvijek dobiti ono što mi tražimo, jer Bog vidi što nam je potrebni. Za molitvu uvijek treba imati vremena jer to nije pitanje vremena nego srca, zaključio je biskup Križić.

U nastavku je sve nazočne pozdravio domaćin, čuvar

svetišta na Udbini vlč. Josip Šimatović te povjerenik za ŽPV-a u biskupiji mons. mr. Tomislav Šporčić koji je podsjetio na povijest susreta župnih pastoralnih vijeća koji su se sve do 2015. godine održali pet godina za redom a koji su tematizirali pastoralne teme biskupije. Glavni predavač dr. Slavko Zec je govoreći o temi

„Mjesto i uloga ŽPV-a u djelovanju župe“ istaknuo: „Župno pastoralno tijelo je eminentno tijelo uz pomoću kojeg se ostvaruje ono što Bog želi s nama. Ono ima pastoralnu suodgovornost i da privlači i nevjernike, što ne može sam župnik već formirani vjernici laici. To je tijelo mjesto posebnog dijaloga unutar Crkve a koje ima kontinuitet s kršćanskom tradicijom. Dr. Zec je zatim istaknuo Drugi vatikanski koncil koji je 1965. istaknuo suodgovornost i sinodalnost ŽPV-a, kao i novi zakonik kanonskog prava 1983. godine te na koncu pobudnicu sv.

pape Ivana Pavla II. iz 1988. godine „Kristovi vjernici laici“. ŽPV-a karakteriziraju sinodalnost, suradnja, suodgovornost i savjetovanost. Zajednička odgovornost pred Bogom, da ju odlikuje zajednički rad pri kome svatko na svoj način doprinosi cilju spasenja duša. Dr. Zec je zatim predstavio statut ŽPV-a biskupije donesen 2.

listopada 2006. godine kao vrlo temeljni dokument. U radu ŽPV-a važni su odbori, njih šest, za evangelizaciju, liturgiju, mlade, obitelj, caritas i medije. Jasno je da ne mogu živjeti svi odbori u svim župama jer nemaju toliko vjernika niti vijećnika, već to ovisi o veličini župe i sklonostima vijećnika. U tom tijelu djeluje se bratski bez natjecateljskog djelovanja.

Nakon dinamične rasprave u kojoj je bilo govora i o Istanbulskoj konferenciji i demografskom pražnjenu, odgovor predavača je da je izlaz u jakoj vjeri. Mons. Šporčić je zatim iznio konkretne prijedloge u pripremi za 3. Nacionalni susret obitelji u Solinu. Biskup Križić je završio susret porukom da se pokuša dio poslušanog ostvariti u stvarnosti te time pokazati koliko smo autentični.

GSB

BOGOJAVLJENJE – BLAGOSLOV ŽUPNOG STANA

Dana 6. siječnja u našim župama je proslavljen blagdan Bogojavljenja.

Svete mise su služene u 9 sati u Širokoj Kuli i u 11 sati u Ličkom Osiku.

Na svetim misama blagoslovljena je "Trikraljska" voda koju su župljanji donijeli sa sobom kako bi blagoslovljenu vodu i sol odnijeli u svoje domove.

U tom blagoslovu župnik je napomenuo da svaki kršćan treba naći Boga u vodi koja obnavlja i čisti.

Nakon svete mise u 11 sati održan je svečani blagoslov Župnog dvora i Pastoralnog centra kojeg je predvodio župnik, preč. Luka Blažević sa svim župljanima koje je

župnik pozvao da uzveličaju ovo slavlje.

Dan Bogojavljenja ili kako se još naziva "Vodokršće" treba biti svima primjer da dolazimo u crkvu tražiti maloga Isusa jer su i Kraljevi s Dalekog istoka došli pokloniti se Njemu.

Slijedeći zvijezdu došli su do malene šipile gdje su našli novorođenog kralja.

Našašvši malo djetešće povjerovali su sve što je bilo napisano po Prorocima.

Što će nam ostati od ovog Božića, dragi brate i sestro? Je li ostala jedna slika kojoj se mali Božić objavio ili tražio sebe u nama?

Vjerujemo li da su Tri kralja uspjela u nama probuditi

svijest o neprestanoj Božjoj ljubavi?

Jedna zvijezda koja je vodila kraljeve u tim noćnim danima kada i mi znamo zatutati; i izgubiti se iz video-kruge svjetla zvijezde.

Neka nas potakne da pogledamo u nebo i tražimo svoju zvijezdu vodilju kako bi i nas izvela iz tame.

Neka nas čuva zbijezda Božje ljubavi da ne lutamo ovim svijetom i podimo hрабro za zvijezdom Spasiteljem!

Pođimo za Onim čemu su nas naučili Mudri kako bi razdijelili dobro od zla i ušli u Svjetlo.

SVIJEĆNICA – PRIKAZANJE GOSPODINOVO

Blagdan Prikazanja Gospodinova u Hramu ili Svićnica, koji se slavi 2. veljače, sadržajno je vezan uz tekst Lukina evanđelja (Lk 2, 22-40), a prema kojemu su Marija i Josip, nakon što

Šimun izrekao ovaj hvaloslov (koji je uvršten u Časoslov, i to kao sastavni dio moljenja Povečerja):
“Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru,
po riječi svojoj, u miru!

mnogih srdaca!” Naznačio je time ne samo Isusovu spasiteljsku ulogu, nego i nagovijestio njegovu smrt. I proročica Ana, starica u poodmaklim godinama, bogobojazna udovica koja nije

se navršilo vrijeme Marijina čišćenja, donijeli u Hram Isusa kako bi ga prikazali. U to su se vrijeme u Hramu zatekli starac Šimun i proročica Ana, bogobojazni ljudi koji su svoj život posvetili Bogu, pa su poradi tolike vjerske gorljivosti bili nagrađeni svojim očima vidjeti Spasitelja svijeta. Duh je Sveti tako Šimunu obećao da ne će umrijeti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega, pa je, kad se konačno ispunilo što mu je Bog obećao,

Ta vidješe oči moje
spasenje tvoje,
koje si pripravio
pred licem sviju naroda:
svjetlost na prosvjetljenje
naroda,
slavu puka svoga izrael-skoga.”

Tom je prilikom starac Šimun izrekao proročanstvo o Isusu i Mariji ovim riječima: “Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan — a i tebi će samoj mač probosti dušu — da se razotkriju namisli

napuštala Hrama, nego je neprestano služila Bogu molitvama i postovima, također je poradi tolike časti da svojim očima vidi Pomazanika Božjega slavila Boga i svima govorila o Djetu. Stoga je razumljivo da se na temelju ljepote toga svetopisamskoga teksta i dubine opisanoga događaja s vremenom razvio i blagdan koji se danas naziva Svićnica ili Prikazanje Gospodinovo u Hramu, a povijesno gledano nastao je vjerojatno još prije 6. stoljeća.

SVETI BLAŽ

Na svetkovinu svetog Blaža sveta misa slavljena je u 11 sati u župskoj kapeli zbog velike hladnoće. Današnji svetac bio je također jedan od brojnih mučenika prvih stoljeća kršćanstva. Potjecao je iz grada Sebaste u Armeniji a već od ranog djetinjstva i mладости opredijelio se za Krista napustivši radost i užitke ovoga svih-

njegovo mjesto izabrali Blaža. Za vrijeme cara Licinija buknuo je na istoku opet strašan progon kršćana a prvi su na udaru bili pastiri. Blaž je svoje vjernike budio da ustraju u vjeri. Na nagonovor svećenika i vjernika Blaž se sklonio pred neprijateljima ali je ipak bio uhićen. Bio je mučen kako bi ga prisilili na otpad. Sveti

vjernici sa strahopštovanjem ljube. Dubrovnik i sv. Vlaho, kako Dubrovčani nazivaju sv. Blaža, nerazdruživi su.

Molitva: Gospodine Isuse Kriste, koji si kazao da se molitvom i postom tjeraju zlodusi i vjerom ozdravljaju bolesnici, dopusti, molimo te, da po zagovoru svetoga

jeta. Bio je za ono doba veoma obrazovan čovjek i vršio je službu liječnika radošno pomažući siromasima. Pomagao im je ne samo kao liječnik, već je još više kao kršćanin u njima gledao i susretao samoga Krista. Svojim držanjem i dobročinstvima postao je u gradu veoma popularna i draga osoba. A kako je tada Božji narod birao biskupa, to su po biskupovoj smrti na

biskup hrabro je podnio sve muke i nije se dao ničim zastrašiti. Krvnik mu je godine 317. odrubio glavu. Ta glava kao dragocjena relikvija godine 972. dospjela je u Dubrovnik. Grad ga je izabrao za svog zaštitnika i već 1000 godina stoji pod njegovom zaštitom. Dubrovčani svake godine najsvečanije slave svoga zaštitnika, a u procesiji biskup nosi svećevu glavu koju pobožni

Blaža, mučenika tvoga, ista ona vjera koja je njega učinila slavodobitnikom nad vlašću tmina i ljudskim bolestima, i nas uvijek očuva na spasenje. Po Gospodinu našem Isusu Kristu, Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog, po sve vijke vjekova. Amen.

SUSRET KULJANA NA SVETOJ MISI

Pete nedjelje kroz godinu, 4. veljače 2018. g. sveta misa u 9 sati slavlјena je u župi sv. Mateja u Širokoj Kuli, a misa u 11 sati u župi sv. Josipa u Ličkom Osiku.

Današnje evanđelje nam donosi vijest o Isusovom ozdravljanju Petrove punice kao i ostalih ljudi koji su po hrnuli iz grada da ih ozdravi.

Danas slavimo i Dan života te molimo za svaki začeti život

da ugleda svjetlost

znak onoga spasenja koje nadilazi ovaj život. Izlječenje uzetoga čovjeka za Isusa je tek bio znak onoga važnijega što se dogodilo – a to je da su tom istom čovjeku bili oprošteni grijesi. Umnažanje kruha za Isusa je tek znak njegova Tijela koje postaje hranom za život svijeta, uskrišenje Lazara tek je znak onoga uskrsnuća za vječnost, gdje više neće biti ni boli ni jauka ni tuge. Sva

mnoge bolesnike. I nas ozdravlja od naših grijeha. Daje nam milost da svoje nevolje, svoje patnje, svoj križ sjedinimo s njime. U svojim nevoljama nismo sami. Povezani smo s Kristom u patnjama, da bismo bili dionici i njegove proslave. Zato u svojim nevoljama ne malakšemo, nego ih s pouzdanjem podnosimo. Tako onda naviještamo evanđelje – radosnu

vijest spa-se-nja. Naš život onda nije

dana. Ako nema djece, mi gubimo svoj identitet. Vječita je životna tema putanje: otkuda patnja? Zašto čovjek koji puta silno trpi? Zašto je i sâm Sin Božji morao trpjeti? Na ta pitanja možemo naći odgovor samo ako ih promatramo očima vjere i kršćanske nade. Danas nam Božja riječ progovara o tim teškim temama. Evanđelja opisuju mnoga Isusova čudesa: liječio je bolesne, mrtve uskrišavao, umnažao kruh i ribe, pretvorio je vodu u vino, zaustavio je oluju na jezeru... Sva su ta čudesa za Isusa tek znak,

su Isusova čudesa, naravno, učinjena za dobrobit čovjeka i bila su izraz njegove sućuti prema onima koji su trpjeli, ali su ona tek znak onoga konačnog, trajnog i vječnog spasenja koje je za nas Krist postigao svojom smrću i uskrsnućem.

I sada dolazi ono najvažnije. Ako se u našem životu ne dogode čudesa, ako i mi poput Joba ili Pavla trpimo, znamo, da nije uzalud. Jer, veli na drugom mjestu apostol: *Ako s njime umrjesmo, s njime ćemo i živjeti. Ako ustrajemo, s njime ćemo i kraljevati.* Krist je ozdravio

muka, patnja i strašno kulanjenje, nego je naš život hod s Kristom – zajedno s njime trpimo, da bismo s njime i kraljevali. A kada to znamo i vjerujemo, onda patnja nije strašna. U tome smislu onda možemo razumjeti Pavlovo klicanje: *Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak* (2 Kor 12,10). Isus je ozdravio Petrovu punicu i mnoge bolesnike. Neka i nas izlijeći od malodušja i neka nas ispunji radosnom nadom.

STEPINČEVO U ŠIROKOJ KULI

U subotu 10. veljače u Širokoj Kuli smo slavili svetu misu u čast. Bl. Alojzija Stepinca. Crkva danas slavi mučenika našeg dana, bl. Alojzija Stepinca. Mi Hrvati pogotovo čekamo njegovo proglašenje svetim te molimo na tu nakanu.

Sveta misa povodom Stepinčeva slavljenja je u župi sv. Mateja u Širokoj Kuli u 11

sati jer u samoj crkvi postoji kip našeg hrvatskog sveca. Njegov krepstan život i mučeničku smrt Božji je narod prepoznao i častio već za života, a osobito nakon smrti, unatoč komunističkim zabranama i progonima. Blaženim ga je proglašio papa Ivan Pavao II. u Mariji Bistrici 3. listopada 1998. godine. Iza glavnoga oltara zagrebačke katedrale

gdje se nalazi grobnica zagrebačkih nadbiskupa pohranjeni su i zemni ostaci bl. Stepinca.

Cvijeće i svijeće te zahvale za uslišane milosti po zagovoru bl. Stepinca neprestano rese taj divni prostor jer su hodočasnici prepoznali u njemu osobnog zagovornika kao i zagovornika cijelog hrvatskog naroda.

TRIBINA ČETVRTKOM: VREDNOTE I VRIJEDNOSTI U ODGOJU DJECE I MLADIH

Fra Draženko Tomić, župnik župe Svetе Ane u Plaškom i domaćoj javnosti poznato lice kao višegodišnji tajnik i kancelar u Gospičko-senjskoj biskupiji, u Pastoralnom centru župe Svetoga Josipa u sklopu Tribine četvrtkom održao je predavanje na temu "**Vrednote i vrijednosti u odgoju djece i mladih**". Tribina je održana u korizmeno vrijeme, vrijeme uoči blagdana Uskrsa, pa kako kaže organizator tribine vlč. Luka Blažević, otvaranje nove sezone tribina namijenjeno je djeci i mladima. Posebno je na ovu tribinu pozvao roditelje djece koja se pripremaju za sakramente Prve pričesti i Krizme.

Vrijednosti i vrednote su istoznačnice, odnosno riječi koje znače isto. No razlika je da vrijednosti pripadaju ekonomskom području, primjerice vrijednosti automobila, robe, novca ili rada. S druge strane vrednote su skup općih uvjerenja, različitih mišljenja i tema i načina razmišljanja koje su povezane s određenim načinom života. *"To su snažne ideje koje nas potiču na djelovanje i motiviraju u radu. Na primjer ovih dana napadao je snijeg, teta ili baka ne može očistiti ulaz do svoje kuće, idemo im pomoći. To je vrednota, ne bismo to morali učiniti, ali se osjećamo bolje kada to učinimo"*- kaže fra Tomić.

Vrednote se mijenjaju kako se mijenja i društveni poređak i vrijeme. Primjerice u starom vijeku ideal je bio paralelni razvoj psihičkih i fizičkih sposobnosti, u srednjem vijeku ideal je bio sveti čovjek, u novom vijeku znanstvenik. U ovo naše vrijeme vrednote su sport, uživanje, društveni prestiž i položaj. A vrhovna vrednota u današnje vrijeme ipak je **novac**.

Pitanje je smijemo li se baviti vrednotama i vrijednostima u školama. Postavlja se teza da škola u tom smislu treba biti neutralna, odnosno treba težiti obrazovanju. Ipak, fra Draženko Tomić smatra da osim obrazovanju škola itekako treba težiti i odgoju, pogotovo u nižim razredima. Tako bi se i neke vrednote kod djece razvijale snažnije. Ipak čini se da je najbolji način odgajanja, pa samim time i "usađivanja" vrednota, odgajanje vlastitim primjerom. Taj primjer daju roditelji, starija braća, prijatelji, susjedi i naravno prosvjetni radnici.

Bila je ovo još jedna odlična Tribina četvrtkom, a puna dvorana Pastoralnog centra pokazuje da ovakvi događaji s društvenim razmišljanjima i raspravama našim ljudima itekako trebaju.

*Tekst i foto:
Milan Tomašević*

PROSLAVA NAŠEG ŽUPNOG ZAŠTITNIKA SV. JOSIPA

U ponedjeljak 19. ožujka 2018. godine naša župa je svečano proslavila svoga nebeskog zaštitnika sv. Josipa. Svetе mise su slavlјene u 11 i 17 sati. Obje svete mise predvodio je don Zdenko Perija, župnik župe sv. Barbare u Zagrebu i on je ujedno i bolnički kapelan bolnice Rebro. Kako bi vjernici i štovatelji sv. Josipa čistoga srca mogli pristupiti svetoj euharistiji, svi su imali priliku za osobnu isповijed ujutro od 10 sati i popodne od 16 sati jer je bila uskrsna iskovnja.

Misu u 11 sati don Zdenko je predvodio u suslavljaju s domaćim župnikom preč. Lukom Blaževićem dok su svećenici Nikola Turkalj i Mile Šajfar cijelo vrijeme iskovnjaju.

Svetu misu u 17 sati također je predvodio don Perija u suslavljaju župnika preč. Blaževića i župnika u Bilaju vlč. Zlatka Sušića. Ostali svećenici iz dekanata bili su na raspolaganju za svetu iskovnju.

Don Zdenko u svojoj propovijedi svima je približio sv.

Josipa. O njemu Sveti pismo ne govori previše. Govori jedino da je bio pravedan i vjeran. Spominje ga se kao zemaljskog oca Isusa Krista i muža Marijina koji ju je htio potajno napustiti kada je saznao da je trudna. Prema evanđeljima Josip je bio pravedan muž, čovjek dobra srca, primjernog pouzdanja u Boga, čovjek vjere i poslušnosti, vjeran i onda kad je poslušnost tražila od

se javio u snu te je uzeo za svoju ženu Mariju. Bio je tesar po zanimanju. To zanimanje je bilo osobito cijenjeno u ono doba. Svojim trudom i mukom priuštilo je svojoj obitelji dostojanstven život.

Danas kada nam je teško u svakodnevnim situacijama, uvijek možemo zazvati svetog Josipa za pomoć u nevolji. Znamo da je zaštitnik obitelji, očeva, njemu se mo-

njega velike žrtve, zaručnik i muž čista srca koji s poštovanjem živi s Marijom Djevicom kao brižan čuvar, skrbnik i otac najsvetije obitelji. Zbog svega toga zaslužuje sve ono poštovanje kojim su ga osobito kasnija i najnovija stoljeća obasipala.

Ipak, anđeo Gospodnji mu

limo za sretnu i blaženu smrt. Možemo nabrajati u nedogled kako sv. Josip pomaze. Nije ga sabor bez razloga proglašio zaštitnikom cijelog hrvatskog naroda.

Sveti Josipe, moli za nas!

RADOVI NAŠIH UČENIKA O SVETOM JOSIPU I USKRSU

Sveti Josipe

Sveti Josipe,
Slavimo te u proljeće
kad cvijeće raste
i kad ptice dolaze.

Slavimo te u crkvi
i molimo se tebi,
ocu Isusa.

Lucija Borčić, 4.a

Da oprostiš što
smo krivo učinili.

Lorena Prpić, 4.a

Sveti Josip

Sveti Josip
Dragi Josipe,
Ti si dio naše crkve.

Slavimo te
u proljeće.

I slavimo te u crkvi.
I molimo se tebi.

Mi volimo
tvoga Sina i tebe.

Ti si nam
jako drag.

Lorena Prpić, 4.a

Sveti Josip

Mi te volimo
i ljubimo.

Molimo se tebi
i tvom sinu.

I želim da uslišaš
naše molitve.

Uskrsno svjetlo

Neka ti Uskrsno svjetlo
Isplete dar od sreće
Zdravlja mira i ljubavi.
Neka u tvoj dom uđe
Uskrsnuli Isus i blagoslovi
Tebe i tvoju obitelj!
Sretan Uskrs!

MARIJA
MAGDALENA
JE PLAKALA
JER NIJE
NASLA
ISUSOV
TIJELO,
I ISUS JOJ SE
UKAZAO.

Marta Butković, 4. a

CVJETNICA – NEDJELJA MUKE GOSPODNE

U nedjelju 25. ožujka 2018. godine prisjetili smo se Isusovog ulaska u Jeruzalem. Na svetim misama preč. Luka Blažević je blagoslovio maslinove grančice, a na misi u 11 sati nakon blagoslova grančica krenula je procesija u crkvu.

Središnji dio bilo je čitanje

Muke po ulo-gama.

Nakon Muke, vlč.

Luka Blažević u svojoj propovijedi osvrnuo se na neke likove iz Muke i stavio ih u današnji kontekst.

S nedjeljom Cvjetnicom započinje "Veliki tjedan". Oprečnost iskustava koja je upoznao Gospodin Isus Krist, potresaju nas duboko u srcu. Nedjelja Cvjetnica je njegov pobjedonosni ulazak u Jeruzalem! A malo dana poslije on će biti osuđen smrću na križu.

Očito, to je bila poštena radost ovih ljudi, kad je Isus ulazio u Jeruzalem. Doduše bila je to površinska radost. Bi li ti ljudi također klicali od radosti, kad nekoliko dana kasnije bude nosio svoj križ? Na žalost znamo,

da s obzirom na osudu, kojom je Isus bio osuđen smrću na križu, njegovi ga najbliži učenici napustiše, odnosno, povukoše se. To je za njih bila sablazan, da onaj čovjek, kojega su prije pozdravljali kao Mesiju, sada je kao rob morao prihvatići najsramotniju smrt je-

predao za nas, da bismo mi živjeli u zajedništvu s Bogom. Njegova žrtva pomirenja trebala je kratko nakon toga biti dovršena u tajni uskršnjuća. Na taj način Bog njega preuzvise i darova mu ime, ime nad svakim imenom, bilo u nebu, bilo na zemlji, kako kaže sv. Pavao u

poslanici Filiplja-nima.

Također i mi se klanjamo pred Go-

spodinom Isu-som Kristom, i ispovijedamo da je on Ot-kupitelj i Spasitelj. Jedan čovjek, jedna žena tih prom-

dnoga zločinca. Tko je to mogao razumjeti? To je bio čas najdubljeg Isusovog ponjenja, kad je on u poslušnosti do smrti na križu preuzeo na sebe patnju i umiranje.

Ipak je naš Gospodin uopravo tu trijumfirao po svojoj ljubavi, s kojom je on trpio i preuzeo na sebe svu nepravdu. Nije se dao pobijediti zlom, nego je pokazao svoje milosrđe prema nama grješnim ljudima, tako da je kao žrtveno janje tu nepravedno pridodanu patnju uzeo na sebe. On je svoj život

jenljivih dana nije sumnjala u Isusa: to je bila Marija, njegova majka. Ona se pokazala kao ona koja istinski vjeruje i ljubi također u tajnim časovima Isusove patnje i umiranja. Na taj način postala je majka svih vjerujućih, a i mi smo povjereni njezinoj osobitoj zaštiti i zagovoru.

Neka nam Bog dade snagu za vjernost i ljubav, tako da i mi u jedinstvu s Isusom Kristom dospijemo u vječnu radost neba i blaženog uskršnjuća.

SVJEDOČANSTVO HAJDUKOVCA TOME BAŠIĆA

Bog je ljubav! – temeljna je poruka Tome Bašića, 21-godišnjeg igrača Hajduka, koji je osobno svjedočenje vjere podijelio s okupljenim vjernicima u prepunoj crkvi sv. Josipa u Dugom Ratu u nedjelju navečer nakon mise u 18 sati.

Na početku svoga svjedočenja Toma Bašić se predstavio i rekao vjernicima da je rođen u Zagrebu, ali im je otkrio i koje ga čvrste spone vežu uz jug.

– *Najzaslužniji za moju ljubav prema Hajduku i Dalmaciji je moj otac, koji je iz Pirovca. On je veliki navijač Hajduka i sve je to prenio na mene. Odrastao sam u tradicionalnoj katoličkoj obitelji i vjera me je pratila cijeli život. Dok sam živio u Zagrebu, išao sam četvrtkom na klanjanje kod fra Marina Karačića u Dubravi i to je za mene bilo nešto posebno. Crkva bi se zamračila i svi bi se klanjali vjeri, sve svoje mane dijelio sam s Bogom – nadahnuto je počeo.*

Kraj srednje škole, potpisivanje za Hajduk i promjena u životu dovela ga je faze kad je popustio u svojoj vjeri.

– *Počeo sam igrati loto, a nakon nekog vremena i kockati u kasinu. Mi imamo svoj razum i svoju volju, ali zmija je uvijek tu da nas odvuče s pravog puta. Jednog*

dana nazvao me je moj brat blizanac Jakov i tijekom razgovora s njim priznao sam mu da idem u kasino. On me nije osuđivao, nego je razgovarao sa mnom s ljubavlju i nakon toga više nisam išao kockati. Prošao bih kraj kasina i ništa me ne bi vuklo unutra.

Moj brat mi je ljubavlju pomogao da živim normalnije. U tom periodu kad sam se ostavio kockanja imao sam dosta slobodnog vremena, a to nije dobro ako nije organizirano. Mnoge mlade koji

– *Imao sam čudnu ozljedu u zglobu kod palca koja me je onemogućavala u igranju i treniranju. Počeo sam čitati i gledati videoa o tome što znači iscijeljenje. On je uzeo sve naše боли i patnje na sebe i zato sam počeo iskreno razgovarati s Isusom. Kad si iskren, govoriš iz srca, a kad nisi, govoriš iz glave. Moja je ozljeda zalićećena, a svoje iskustvo i taj osjećaj prenio sam prijateljima koji su bili taj trenutak sa mnom u stanu. Život nogometnika ima niz pritisaka, primjerice medija, novca, slave, ali ima ih dosta koji ispravno razmišljaju. Važno je maknuti pogled sa sebe i ne pitati što meni treba, nego što treba mome bližnjemu. Treba pobijediti sam sebe, borba protiv bližnjeg naslabi, a protiv sebe nas jača – rekao je.*

Ispričao je kako se s nekolikom svojih suigrača na gostovanjima okupi prije spavanja te zajedno izmole krunicu.

– *Također je važan i međureligijski dijalog jer među mojim suigračima ima i muslimana, kao što je moj Hamza Barry. Činjenica je da svaka religija ima nauk ljubavi i ako ga pratimo, doći ćemo do Isusa. Uvijek i svugdje treba ljubiti drugoga – nadahnuto je poručio hajdukovac.*

imaju viška vremena privuku laptopi i igrice na njima, a ustvari treba što manje koristiti internet jer je tamo sve postavljeno da nas odvuče od onoga što zista trebamo – poručio je Toma Bašić.

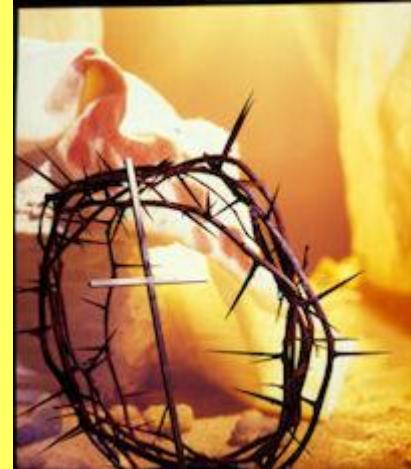
Tada je kupio sintesajzer i bavio se glazbom, a mlađima je poručio da nije nužno kupovati glazbene instrumente, nego mogu jednostavno otici u prirodu i diviti se kako je Bog sve uređio. Podijelio je svoje iskustvo iscijeljenja putem vjere.

DAROVI ZA CRKVU OD ZADNJEG BROJA PROVIDNOSTI

Marica Šop – Lički Osik – 150 kn	Milan Rendulić – 200 kn
Ivica Međugorac – kruh svetog Ante – 100 kn	Josipa Horvatović – 50 kn
Marija Lulić – Caritas – 100 kn	Mile Marković 100 kn
Ankica i Milan Nikšić – 150 SCH	Mile Krbavac – 100 kn
Nikola Nikšić – Caritas – 200 kn	Luca Krbavac – 200 kn
Marko Marković - 300 kn	Ankica Ratković – 100 kn
Mića Pavičić – 300 kn	Martin Orešković – 200 kn
N.N. – 100 kn	Roža Delač – 100 kn
Joso Lisac – 300 kn	Mihaela i Nikica Šušić – 400 kn
Kata Biljan – 200 kn	Anita i Josip Sokolić – 100 kn
Grgo i Jadranka Butković – 200 kn	Marija Krbavac – 200 kn
Ljuba Butković – 100 kn	Ob. Dovođa – 150 kn
Nikola Biljan – 300 kn	Ob. Barić – 150 kn
Ljuba Orešković – 150 kn	Josip Budimir – 150 kn
Pere Perčević – 300 kn	Dražen Ergotić – 200 kn
Ana Lisac – 100 kn	Bašić Miroslav – 150 kn
Milka Kljajić – 250 kn	Dragica Žilić-Dovođa – 200 kn
Manda Lisac – 100 kn	Anka Pavletić – 50 kn
Marica i Franjo Tomrlin – 200 kn	Branimir Vojvodić – 100 kn
Nikica Horvatović – 200 kn	Ana Ratković – 100 kn
Katica Rukavina – 200 kn	Luja Mesić – 200 kn
Ivan Hećimović – 50 kn	Stjepan Grospić – 50 €
Martin Hećimović – 200 kn	N.N. – 150 kn
Stipe Starčević – 100 kn	Štefica Balenović – 200 kn
Jure Lenić – 100 kn	Tomislav Kulaš – 100 kn
Ivica Lenić – 100 kn	Tome i Dragica Butina – 400 kn
Zdenka Fajdić – 100 kn	Darko i Magdalena Prša – 200 kn
Milan Nikšić – 100 kn	Ive i Nada Butković – 200 kn
Božidar Nikšić – 100 kn	Frane Bruketa – 150 kn
Marija Sokolić – 100 kn	Ob. Jukić – 150 kn
Mile Fajdić – 200 kn	Dubravka i Joso Štimac – 200 kn
Nikola Krpan – 200 kn	N.N. – 500 kn
Alen Laptoš – 100 kn	Marija Lulić - Caritas – 100 kn
Dragan Jamičić – 200 kn	Terezija i Mile Pezelj – 200 kn
Ivica Jamičić – 250 kn	Ana Lisac – Caritas – 150 kn
Pavao Jelić – 100 kn	Mira Barić – Caritas – 50 kn
Ivan Cvetežnik – 150 kn	Janja Dovođa – kruh sv. Ante – 100 kn
Tomislav Milković – 100 kn	Momčilo Žilić – kruh sv. Ante – 100 kn
Milan Šimac – 100 kn	N.N. – 600 kn
Joso Zalović – 100 kn	Joža Želender – 650 €
Jurica Zalović – 100 kn	Joža Želender – Caritas – 200 €

RASPORED BOGOSLUŽJA ZA VELIKI TJEDAN

VELIKI ČETVRTAK

- Misa večere Gospodnje u 18:00 sati

VELIKI PETAK

- Križni put na Vukavi u 15:00 sati
- Obredi Velikog petka u 18:00 sati

USKRSNO BDIJENJE

- U 19:00 sati – Široka Kula
- U 21:00 sat – Lički Osik

USKRS

- 9:00 sati – Široka Kula
- 11:00 sati – Lički Osik

USKRSNI PONEDJELJAK

- 11:00 sati – Lički Osik

NAJAVA DOGAĐANJA U ŽUPI

BLAGOSLOV TRAKTORA I POLJODJELACA – 22. travnja 2018. god. na svetoj misi u 11 sati

SVETI MARKO U BUDAKU – 25. travnja 2018. god.

Sveta misa je u 17 sati.

KRIZMA – 28. travnja 2018. god. ???

Svetu misu pod kojom će podijeliti sakrament potvrde u 11 sati predvodi biskup u miru mons. Mile Bogović

DUHOVI – MUŠALUK – 20. svibanj 2018. god.

Sveta misa je u 11 sati.

PRVA PRIČEST – 27. svibnja 2018. god. – Sveta misa je u 11 sati.

